

[Steen Folke]

personlige valgkamp til EF-parlamentsvalget næste år. Jeg ved ikke, hvorfor det skulle ind i denne tale. Blandt andet sagde hr. Erhard Jakobsen en række ting om EF-modstanderne og om de påstande, de fremfører om en politisk union. Jeg vil godt give hr. Erhard Jakobsen det råd at vælge mellem de to holdninger, han lægger frem på samme tid. På den ene side siger hr. Erhard Jakobsen: det er vel nok vidunderligt med denne union, det er jo strålende perspektiver, hvor er det glimrende med unionen, fremad i retning af større fællesskab, unionen er vel nok herlig. På den anden side prøver hr. Erhard Jakobsen at sige: men det er jo komplet urealistisk, modstanderne overdriver, det er helt ved siden af, når de påstår, at man bevæger sig frem mod denne union. Jeg mener, at Erhard Jakobsen skulle vælge én af holdningerne: enten at gå ind for at arbejde for denne union eller også at sige som modstanderne, at denne union vil vi ikke have, vi vil modarbejde den. Jeg mener ikke, man kan gå ind for unionen med liv og sjæl og samtidig sige, at det er os andre, der er helt hysteriske og ikke har fattet noget som helst. Jeg mener, hr. Erhard Jakobsen må blive enig med sig selv om, hvad han mener om unionen, og hvad han vil gøre ved den eller imod den.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Først med hensyn til det med vandfaldet. Den har hr. Steen Folke jo ikke fundet på, den har man hørt et par gange før. Jeg vil gerne sige, at jeg gang på gang har benyttet mig af det. Jeg taler kun i hurtigt opfattende forsamlinger, og derfor taler jeg hurtigt. Det skal nok blive forstået af dem, og de, der ikke forstår det, må så lade være med at hænge på. Hr. Steen Folke var en af dem, der ikke havde forstået det.

Jeg tror ikke et eneste øjeblik, nogen ville mistænke mig for at gå imod unionstanken. Der lå ikke i det, jeg sagde, en eneste bemærkning, der kunne tydes således. Jeg har højt og tydeligt i TV og andre steder tilkendegivet, at havde jeg ikke været tvunget til at være her i landet på den dag, hvor der var afstemning i Parlamentet, ville jeg have stemt for Parlamentets betænkning, men det er jo kun en betænkning. Det, jeg ikke kan stemme for, er alle de betænkeligheder, der fore-

ligger fra engelsk og fransk side, og som gør, at der ingen realiteter bliver i det foreløbig, uanset hvor meget de ellers måtte give mundtlig tilslutning til det. Det må jeg som gammel parlamentariker tage til efterretning og sige: det dér bliver ikke til noget foreløbig. Men jeg skal da ikke lægge det sten i vejen. Det er der nok til at gøre. Jeg vil med fuld begejstring arbejde for denne Europau-
nion, men jeg kalder det hysteri, hvis man fremstiller det, som om det er noget, der har noget at gøre med det kommende valg til EF-Parlamentet. Punkt 1: det foreligger ikke nu til afgørelse. Punkt 2: det er ikke Europa-Parlamentet, der skal afgøre det. Det troede jeg i hvert fald man herinde vidste besked med.

Formanden:

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 11.57

Mødet genoptaget kl. 13.00

Forhandlingen genoptoges

Forhandling

Maisted (FP):

»Det voksende underskud på statsfinanserne har vi finansieret ved lån i ind- og udland. Vores svækkede økonomi og fortsatte udlandslåntagning har tvunget os til et abnormt højt renteniveau. Det har yderligere undergravet investering og beskæftigelse i den private sektor, og den stærkt voksende statsgæld er blevet et voldsomt og direkte budgetproblem for staten. I løbet af få år skal en uoverskuelig stor del af nationalproduktet reserveres til kuponklippere, hvis vi fortsætter med høj rente, gældsætningspolitik og lavkonjunktur. Det ville ved siden af den skæve fordeling af jobmulighederne opbygge nye, enorme fordelingsproblemer og rumme kimen til accelererende inflation, ukontrollerbare devalueringer og fortsatte dyk i reallønnen. Derfor er det uomgængelig nødvendigt, at vi inden for det nærmeste par år griber ind med effektive ændringer i udviklingsten-